

Nova njemačka državna škola u Pulj.

U svoje vrijeme opstojala je u Pulj mornarička realka, koja bje radi pritiska Mađžara pred kojih 10 godina zatvorena. Ni da ta realka ne propadne, preuzela ju je u ruke država. Tako imamo u Pulj i c. kr. državnu gimnaziju i c. kr. državnu njemačku realku, dakle dvije njemačke državne srednje škole, dok smo mi Hrvati jedva pred par mjeseci dobili jednu trirazrednu dječjačku i jednu trirazrednu djevojačku pučku školu. Uvjereni smo, da će se ove naše škole dogodine i proširiti, te da će oblasti nastojati, da dobijemo sve ono, što nam prema broju hrvatskih škola polazeće djece i pripada. Oblasiti su nam morale dati ne samo dvije trirazrednice, nego da se moralo utemeljiti odmah i dvije šestorazrednice. Ovo bi bilo i opravdano, ta već prije rata imale su naše škole u Pulj okruglo 800 djece, te se je prama ovomu moralo utemeljiti i više negoli dvije trirazrednice. Da je ovaj naš zahtjev opravdan, dokazuje činjenica, što je danas u našim dvjema školama upisano okruglo 650 djece. Kako rekossmo, mi se nadamo, da će nam oblasti dati ono, što nam prama broju djece pripada, te da ćemo dogodine imati u Pulj nesamo šest već i više hrvatskih učitelja, na pokrajnaskim školama.

Prije spomenusmo, kako je u svoje vrijeme opstojala u Pulj mornarička realka, koja bje na zahtjev Mađžara zatvorena, a koja je na to prešla u državne ruke. U Pulj postoje već preko 50 godina i mornaričke pučke i građanske škole. Kako doznajemo i ove se škole imadu ove školske godine zatvoriti i to ope: na pritisk Mađžara. Ovi, rekbi, da sjeje na stanovištu, da c. i kr. mornarički etat nema da skrbi za njemačke škole. Ovaj je zahtjev i opravdan. Mi nijesmo nikada bili protiv toga, da njemačke djece polaze njemačke škole. Protivni smo, da se njemačke škole utemeljuju u svrhu odnarođivanja. U Pulj smo imali i osim njemačkih mornaričkih pučkih i građanskih škola takodjer i državne. Mišlismo, da su ove zadnje i te kako dostatne za uzgoj njemačke djece.

U zadnje vrijeme je općina Pula dala i državnim mornaričkim njemačkim školama svoje najljepše zgrade. Mi Hrvati dobili smo školsku zgradu, koja daleko zaostaje za onima, što su bile dane od strane puljske općine njemačkim školama. Razlika je samo ta, što je općina Pula po zakonu dužna, da dađe potrebite zgrade za hrvatske škole, jer su ove javne škole, nu općinu nije po zakonu dužna, da skrbi ili dađe na raspolaganje njemačkim školama svoje zgrade. Ovim mislismo reći, da je općina u prvom redu dužna da skrbi za hrvatske škole, a mislismo, da njezine financije nijesu baš tako sjajne, te bi mogla tako lako plaćati zgrade i za njemačke škole. Za državne i mornaričke škole dužna je skrbiti država i mornarica, a ne općina Pula.

Rekli smo, da će se ove godine zatvoriti mornarička škola. Kako doznajemo, namjerava vladna, da ove škole ne budu zatvorene, već će ona otvoriti i drugu njemačku državnu školu u Pulj, koja bi imala nadoknaditi njemačku mornaričku školu. Država bi preuzela i sve učitelje, koji su sada na mornaričkim školama, uračunala bi im sve godine službe i t. d. Time bi dakako morao ponarasti i trošak za uzdržavanje njemačkih škola u Pulj. Mislimo, da je opstojanja državna njemačka škola i te kako dostatna, da uzgaja njemačku djecu, a bilo bi i doba, da bi naši državnici uvjrdjeli, da to nije lijepo, da se otvaraju njemačke škole za svenjemačku djecu.

Dok se mi ovim putem obraćamo na naše zastupnike u Beču, neka ulože sve sile, da se zapriječi otvorenje njemačkih državnih škola u našoj zemlji, dok imamo na hiljade naše djece bez hrvatskih škola u Istri, obraćamo se takodjer i na naše općinske zastupnike, neka ulože sve sile, da od eventualnog otvorenja njemačkih državnih škola ne bude opterećen općinski proračun, te zahtjevamo, da se opstojajuće općinske zgrade upotrebljavaju samo za pokrajinske škole u Pulj, a to su hrvatske i talijanske javne škole. Ako vladna imade toliko novaca, neka ih dađe našoj pokrajini i da ova uzmogne otvoriti čim više hrvatskih škola u Istri, gdje ih toliko manjka.

RATNI IZVJEŠTAJI:

Austro-ugarski.

Beč, 25. (D. u.) Službeno se javlja: Bojevi u prostoru Jugua su jučer znatno popustili. Na visoravnici Asiago i na donjem toku rijeke Piave izjavilo se neprijateljski izvidnički sunci. U Rivl je neprijateljsko topništvo oštetilo nekoliko kuća. Preko 30 neprijateljskih ljetala je nabacilo bombama Feltr. Jedan je civilist ubijen, 8 je njih ranjeno, inače samo malena stvarna šteta. Časnički namjesnik Kliss, jedan od najuspješnijih naših pilota, bio je tijekom bojeva sastrjeljen i mrtav sklonjen. — Poglavica generalnog stožera.

Njemački.

Berlin, 25. (D. u.) Iz velikog se glavnog stana službeno javlja: Zapadno bojište: Bojna djelatnost topništva ostala je kroz dan kraj oluje i magle njezrena. U savezu sa noćnim djelomčinim navala neprijatelja sjeverozapadno od Kemmelu, istočno i zapadno od Alberta bila je na prlvremeno jača. Neprijateljske su se navale svuda skršile uz velike gubitke. Kod Hamela bacismo neprijatelja u protundareu nadrag. U ostalom su njegove nastajne čete bile ponuicane već pred našim linijama. Posada nekog ljetala za promatranje, poručnik Eisehenger i poručnik Gund, je dne 23. t. mj. sastrjelena iz lanen engleskih bojovnih ljetala 4 ljetala. — Ludendorff.

Berlin, 25. (D. u.) Večernji izvještaj javlja: Sa bojišta ništa nova.

Rat.

Francuski izvještaj od 24. svibnja popodne: Pokušaji Nijemaca, da napadnu na naše položaje jugoistočno od Measil-St. Georges, zapadno od Noyona, skršili su se u vatri Francuza. Nasuprot tome provalili su Francuzi u njemačke linije jugoistočno od Coucy, u Champagne i u Vogeziima te su dopremili okolo 15 zarobljenika. Na nekojim mjestima djelovanje topništva na prekide.

24. svibnja na večer: Jedno od naših odijeljenja prodrlo je u njemačke linije južno od Canny sur Matz te je bacilo u zrak zakloništa. Dalje se izjalovio neprijateljski nasrtaj istočno od Champignya. Sa ostale fronte ništa novoga.

Engleski izvještaj od 24. svibnja u jutro: Uslijed nasrtaja, što ga je neprijatelj proveo jučer sjeverno od uzvisine 70 nestalo je nekoliko ljudi. Jučer kasno na večer pokušao je neprijatelj drugi nasrtaj proti našoj straži u šumi Aveluy. Bio je suzbijen i potjeran. Kratko iza polnoći poduzeli smo uspješan nasrtaj jugozapadno od La Bassee te smo dopremili nekoliko zarobljenika. I kod drugog okršaja s ophodnjama sjeverno od kanala Ypern-Commines dopremili smo zarobljenika. Neprijateljsko je topništvo bilo tijekom zadnje noći revno zapadno od Lensa, u okolici Clivenchya i Festuberta. Naši položaji u odsjeku šume Nieppe, bili su opstreljani plinovitim granatama.

Talijanski izvještaj od 24. svibnja: Sjeveroistočno od jezera Ledro provale su naše patrolje na jednom mjestu u otpornu liniju neprijatelja, uništile su neprijateljsku posatku, dopremile su 4 zarobljenika, pušaka i ostalog pribora. U okolici Zugna torte uzvratilo je neprijatelj energički sunke naših odijeljenja s jednom navalom, koja je međjutim bila suzbijena. Neprijatelj je pustio od priike 10 momaka u našim rukama. Pokušaji neprijatelja, da izvidi da navali, što je pokušao na Monte Vies (Ledro), na Monte Trappola (Val Arsa), kod asijske kotline, između Brente i Piave, na Monte Perlica i u pretpolju Sattona, izjavilo se u našoj vatri. Oborili smo 5 neprijateljskih aparata. S velikim smo uspjehom bombardirali ljetališta Feltr i Motta di Livenza.

O napredovanju Engleza u Perziji piše „Frankfurter Zeitung“: Izakako su se Rusi povukli iz Perzije, ustalili su se ondje Englezi. Polag vojničke propagande, tjeraju još propagandu, da se prizna njihovu vrhovnu vlast u Perziji. Sve ove mjere provadja engleski pukovnik Syks, koji je u Perziji sakupio znatne bojne sile. I redarstvo i žandarmerija moraju pomoći, da dodje Perzija u engleske ruke. Englezi nastoje, da dodju na Kaspijsko more, gdje se nadaju sastati sa boljševicima. Iz ovog se sta-

novišta mora prosudjivati takodjer ponovno napredovanje boljševika u Baku.

Reuter javlja iz Washingtona: U jednoj sjednici senata bilo je saopćeno, da Amerikanci brane na zapadu onoliko frontu kaošto i Belgijanci. Po duljini njihove fronte stoje na trećem mjestu.

„Frankfurter Zeitung“ doznaje iz Kölna od 23. t. m. Jučer prije podne pojavio se opet neprijateljski avijatičar ponad grada. Žrtve i štete nisu poznate. Na duhovsku nedjelju navališe neprijateljski avijatičari na Landau u Falačkoj, ubiše dvije žene i jedno dijete i oštetihše nekoliko kuća.

„Frankfurter Zeitung“ javlja iz Kölna: Od ranjenika prigodom ponovne zračne navale na Köln, umrlo je daljnjih 10 osoba, tako da se je broj mrtvih povisio na 35. Broj ranjenika iznosi 85.

Državni tajnik americkanskog pomorskog ureda Daniels kazao je u nekom govoru, što ga je izrekao u Brunswicku među ostalim: Početkom narednog ljeta imat će Amerika dovoljno brodova na raspolaganje, da otpremaju ne jedan milijun već više milijuna ljudi u Europu. Bit će dostatnih pomorskih bojnih sila na raspolaganje, da štite ove transporte. U Americi vlada mišljenje, da se ugrožavanje sa strane njemačkih podmornica može smatrati dovršenim. To protzlati već iz činjenice, da je ratno osiguravajući ured snizio premije za časnike i za momčad od 22 i 1/5 na 11 i pol dolara.

U komentaru „Agence Havas“ od 22. t. mj. veli se među ostalim: Topnička se djelatnost pojačala osobito na 15 kilometara širokom odsjeku između Bucquoy i Alberta. U Fladriji započeo je neprijatelj sa vanredno žestokom topničkom pripremom uz uporabu plinovitih granata. Svi znakovi govore za to, da možemo računati sa obnovljenjem ofenzive.

Iz Londona se službeno javlja dne 24. t. mj.: U noći od 20. na 21. t. mj. poduzeše dijelovi naših zračnih bojnih sila napadaje bombama na Zeebrugge, proti gatovima, uporištima hidroplana i proti blizu se nalazećim neprijateljskim ladjama, nadalje proti Touroutu i proti uzletištu San Denies-Westrem. Javilo se je, da su bila pogodjena 2 neprijateljska razarača torpeda te je fotografijama ustanovljeno, da je jedan razarač potonuo. Osim toga su bila oborena dva neprijateljska ljetala. Sva su se naša ljetala povratila neoštećena.

Iz Pariza se službeno javlja dne 24. t. mj. u 10 sati prije podne: Broj njemačkih ljetala, koja su prošle noći poduzela drugu navalu, iznašao je od priike 30 komada. Našla su na jaku zatvornu vatru naših topova i na poduzeće naših obrambenih jata, od kojih se je diglo 54 ljetala. Preko grada prešao je samo 1 neprijateljski stroj. Žrtve: 1 mrtvac i 12 ranjenih. Nekoliko je bomba bačeno na okolišna mjesta. Ima nekoliko žrtava.

Iz Rusije.

B a s e l, 21. „Havas“ javlja iz Moskve: Javljuju iz Taškenta, da je kongres sovjeta proglasio turkestarsku republiku. Nova će se republika priključiti ruskoj federativnoj republici. U Turkestanu će vladati vijeće sovjeta. Iz Moskve je krenula posebna komisija, da odredi granice nove republike. Izdala se sveopća amnestija.

B a s e l, 21. Prema izvještaju „Agence Havas“ iz Moskve javlja ruska brzojavna agentura, da je notar Ch. Radev bio imenovan kontrolorom u odjelu „središnja Europa“ u ministarstvu vanjskih posala. Njemu su podređeni poslovi sa Njemačkom, Austro-Ugarskom, Bugarskom i Turskom. — „Basler Nachrichten“ javljaju iz Petrograda: Na mjesto Čičerina, kojemu bi povjerenost vodstvo pučkog komesarijata za vanjske poslove samo privremeno, stupio je predsjednik ruske delegacije u Brestu Litovskom, Sokolnikov.

Berlin, 22. Ovdjašnje novine poriču istinitost vijesti, da će veliki knezovi od kuće Romanov, koje su njemačke čete našle na Krimu, biti prevedeni u Njemačku i da je carica majka otputovala u Dansku. Knezovi mogu slobodno oštati na Krimu. Među velikim knezovima nema velikog kneza Nikolaja Nikolajeviča, kako se to prije javljalo.

* Audijencije kod cara. Parlamentarna korespondencija javlja: Danas prije podne u 10 sati primio je car zastupnike Koruške u audijenciju.

idario zna-
oga je va-
za češku
ko javljaju
i Nemeč,
og proleta-
i o soli-

Obustavom
leg izvora,
poljskog i
atoč tomu,
iz rajna i
su, kao što
lje crpemu
e uredjuju
Taj list
ijest: Čini
ljena pro-
i, da opet
Vlada se
o. Sloboda
oda izbora
skupštine
ovinu pred-
kopa upliv
ju ni većine
i simpatije
s životnim
bit će onda
alnu i teh-
imo o tom,
om uplivu.
agano vran-
kovski do-
e, veli, iz
krugovima
usija opet
tima proti
eti obvezu,
ova trebati.
ni Noviny
re, koji se
ješću Troc-
u o ruskoj
veli, da su
ire časnike
e se može
topove i
izobrazbe.
nu dužnost,
služba a za-
je se prijavi
ne. Kad bi
rmada bila
a. Može se
sporazumak
iti Rusiju u

to onda „Hrvatska Država“ onako uzrujano
vija naslov „šeptriljanje“? Ozbiljnim ljudima i
lijnom listu takvo pisanje ne može sigurno
žiti u čast. „Hrvatska Država“ pozivlje se i na
ne. A zar bi bilo moguće da bi se recimo u
em glaslima čeških stranaka, kojima se interesi
žaju, moglo onako nešto biti moguće. Kad bi
pr. „Narodni Listy“ bili na kritiku djelovanja i
istog agitovanja Češke državopravne demo-
cije sa strane glasila Masarykovih realista „Ce-
Straže“ odgovorili „Šeptriljanje češke Straže“?
prvom redu, hoćemo li da se učimo od Čeha,
mo se hladnom rasudjivanju, pristojnosti, učti-
sti, disciplini. Govoriti o njihovim vrlinama i
dvrjavati se našim manama nije ni lijepo ni
no. — „Hrvatska Država“ javlja: Nedjeljni „J.
imaće vijest, da se je u Beču davala neka-
va dobrotvorna predstava, na kojoj je blistala
brska i ina aristokracija. Na predstavi se je nje-
čka publika grada Beča zabavljala na račun Hr-
ta. Dobacivalo se je u njihovu žargonu: „Du-
der Krobot“ i drugih ovako „duhovitih“ epiteta.
sustvovala je toj predstavi i naša stara Strozzi,
se veli, da su je ti vicevi silno uvrijedili kao
vaticu. Ona je dala oduska svojem ogorčenju
ed jednom mladom vojvodkinjom, kada je
ložama došla kupiti doprinose. Sve, što je naša
jedna kazališna umjetnica rekla onom djevojčetu,
vrijedi lulu duhana. Nije se trebala uzrujavati.
Hrvat nismo ni zaslužili drugo, nego da nas
ste onako, kako nas časte. Zaslužili
o i gore. Cesima tako ne govore.

Domace vijesti.

Odlikovanje. Njegovo Veličanstvo podjellilo je
iskome vijem oficijalu Mirku. Stipanović u Pull
ni križ III. razreda za gradjanske zasluge.
Što je sa potporama bjegunolma nastanjenim
Hrvatskoj? „Hrvatska Rijec“ prima: „Osrednji
bor za vrnitve beguncev in obnovu Primorja“ u
ču i. Bankgasse 2 javio je pred više vremena,
su se zaključili pregovori sa hrvatskom vladom
podupiranju bjegunaca, koji žive u Hrvatskoj te
će im prema tome biti isplaćivana redovita bje-
načka potpora, počamši od 21. julyja 1917., po
zemaljskoj vladi. Kako međutim nisu te pot-
re ni do danas isplaćene, informirala se neko-
na bjegunaca, što je na stvari i kad će im se
tpore isplatiti. Na vladi bilo im je rečeno, da
novac od austrijske vlade u tu svrhu još nije
stavljen, a iz vlastite blagajne da ne mogu ispla-
tati. Upozorilo ih se istodobno nek se obrate na
oje zastupnike na carevinskom vijeću u Beču, da
žure stvar na kompetentnom mjestu, što mi ovim
tem i činimo, moleći ih, da se zauzmu za što
prije riješenje eda nam se jednom isplati što
im pripada i što već davno uživaju oni bjegunci,
ji žive u Austrijskoj polj monarhije. — Više
gunaca.

Dječji dom. Nije tome dugo, da smo javili
šim čitateljima, kako se u Pull ustanovilo društvo
ateljja djece, koje je preuzelo zadaću zaštite
se dojenčadi i doječih majka. Marnim djelovanjem
kroviteljice društva, barunice Meyern-Hohenberg,
stiglo se, e se jučer mogao otvoriti „Dječji dom“
društva. Svečanom otvorenju prisustvovali su
edstavnici svijlu gradjanskih i vojničkih oblasti,
edju inim tvrdjavni komesar barun Hohenbruck,
euzvišenost Meyern-Hohenberg, podmaršal Hla-
ček, generalni inženir Tonsa, nadzornik hrvatskih
olski školski nadzornik Beary, talijanski školski
cinski gerent dr. Pfeiffer kao zastupnik općine i
uge istaknute ličnosti. Izakako je monsignor
esinger odslužio svečanu službu božju, predao
tvrdjavni povjerenik novi zavod pokroviteljici
štva prijatelja djece, barunici Meyern-Hohenberg.
to ga pregledali su na svečanost pozvani gostovi
ostorije Dječjeg doma, dok je glazba mornarice
irala rodoljubne koračnice. — Društvo prijatelja
ce obraća se tom prigodom na pučanstvo, neka
obilnim doprinosima sjeti njegove važne socijalne
daće, spasavanja naše dojenčadi i podupiranja
ječih majka. Nadje li ova plemenita namisao od-
va u najširim krugovima, bit će moguće, da se
zavod razvije i utjeća blagotvorno na socijalni
ot. — Uprava našeg lista prima dobrovoljne
inose za naš Dječji dom.

Milodari za hrvatsku istarsku siročad. Ovih
na sakupile su gospodje Figurić, Santel i Opašić
Pazinu medju gradjanstvom 1572:30 K (tisuću
stotina sedamdeset i dvije krune, 200 h) za istar-
u siročad. — Darovaše: po K 200: Općina Pa-
i istarska posujilnica; po K 80: gdja Figurić;
K 50: obitelj dr. Kurelić i g. Josip Mandić; po
30: obitelj Kalokira i obitelj Kos; po K 20:
itelj Cucančić, gg. I. Kalac, Kosir, Rebek, obitelj
ković, obitelj Martić, Perhavec, prof. Pregelj, dr.
besta; po K 18: obitelj Gržinić; po K 15: obi-
Hradek, obitelj Trampuž i N. N.; po K 10:
of. I. Burić, obitelj Cerovac, Detelić Niko, Flego
dovan, M. L. Gržinić, dr. Klarić, dr. H. Maver,
Mišon, obitelj B. Mogorović, obitelj Matanić,
a. O. Ramroth, obitelj Rauer, obitelj C. Rauer,
itelj prof. Roža, obitelj Rumac, g. Rajčić, prof.
pić, obitelj prof. Santel, obitelj Ulaga; po K 9:

g. I. Dorčić; po K 8: Matija Wrisher; po K 7:
g. Dušić; po K 6: gdja. E. Afrić, g. Filipčić, prof.
Galvagni, I. Novak; po K 5: g. Dragut. Pečenko,
gg. Perušić, Mihaljević, g. J. Kyovsky, Facchin,
Rud. Čeh, Zorzut-Seršić, Iv. Stranić, M. Jurdana,
M. Zgrablić, I. Opašić, Jos. Turčinović, prof. Schaup,
dr. S. Brajša, Pavlinić O.; po K 4: gg. Armin Afrić,
Koren, Ivka Zović, prof. Vac, D. Šverko; po K 3:
M. Jericijo, Mara Opašić, Corazza, S. Rodić; po
K 2: gg. prof. Frankola, Gortan Iv., Maljavac, Be-
letić, Grabar, prof. Brolih, Diminić, Ladavac Marija,
Ančić Jos., C. Mogorović, F. Orel, obitelj Motika,
obitelj Legiša, Darinka Medvedić, Bernobić Ivo,
Pečenko Ivanka, Vjekoslav Matanić, Marija Jurčić,
Antica Drndić, Marija Dobrila, N. N., dr. Klunić,
Imog. Stafli, L. Satran, Večić, Jovanović; po K 1:
Gradisnik, Vitanović, N. N., Benda, Suhadolnik,
Marija Udovičić, Ana Opašić, Volavšek, Zović Lj.
Učitelj c. kr. gimnazije polažu: 235:50 K. Učiteljske
kandidatice 47:80 K. Sa sakupljenim novcem raspo-
lažu sabirači. — Naprijed za našu djecu!

Petroulje. Sutra će se prodavati u skladištu
Fonda u Radeckijevoj ulici petroulje i to četvrt litre
po osobi uz prikaz crvene legitimacije. Na petro-
ulje imaju pravo samo osobe iznad 14 godina.
Ljudi u podopćinama će dobiti 1 i pol litre petro-
ulja po obitelji i to na odrezak XII.

Ča pravi Franina. Tu san opet z par besed med
Vami. Toliko mi je tega na srcu, da mi je lepše, kad
kemugod ispriповedam, ča me stišće i ča me muči.
Ne znan ni kade bi začal. Al znan, svejeno je, kade
začnen, i ča naplišen, zač oni, ki budu šteti, ča pravi
Franina, zlovoljni će rasprekidat toj, zamotat čagod
va nj ali očaliti si z njim čagod, postat će k vragu
Franinu i „Hrvatski List“, ki vavek stare stvari na-
braja, to ča nidan ne mari čuti, a nikad ne će da reče,
kad je jedan put ljudi doč pametni i finit tu kome-
diju, ka nan je sven do grla doš’a. Znan sve to jako
dobro, al svejeno plšen. Bog moj, ča ne blih i ja da!
polovicu od svega ča iman, živega i mrtvega, da blih
mogal preobrnit svet. Al ne gre, pak ne gre. Kako
kad se dva divlji biki uhite, pak se bore, jedan dru-
gega bodu al ne će finit, dok si jedan od njih ne
razbije glavu, al dokle god oba ne padu iznučena i
brez daha na zemlju. Tako i ti, ki se danas tuku.
Tuku se i tući će se doklegod si on, ki ima najvše
furije, ki bi hotel zapovedat na svete, ne razbije
glavu.

Ja mislim, da će zid razbit
njegovu glavu, zač ki je kada vide, da bi bila glava
človečanska žvršća od kamena od zidu. I ki je kad
videl, da bi grehi blih jači od pravice? — Pred deset
dni, kako je bila na fojeh, je bio u Pragi u Češkoj
baš lepo i veselo. Tamo su deputati od sveli slav-
skih narodi, to će reći od Jugoslavena, od Poljaka i
Čeha, pak deputati od Talijana i Rumunji povećali
si med sobom i se dogovorili, da ne će već biti
hlapci, kad su gospodari tako brez srca. Al živet po-
šteno i u mlku z Nemci i Madžari, mi na svojen
a oni tamo doma na svojen, al nikako. Već se ne
ćemo puštit, tako da nas drže za svoje živine, da mi
čelamo, a oni da našu muku gode i našu krv piju,
da se naša deca za njihove kapricije i njihove luste
i sigurne trbuhe po svetu gube, nego ćemo pošteno
skupa delati i skupa uživati. Al da? Nisu naši de-
putati ni dobro zrekli besidu, a već je policija sve
ruzagnala, naši su se mora! vrnit, al ovput su i po-
šteno opravili i izvršili, ča su hoteli. Ni te sile na
svetu već, ka bi mogla dodijat našen pravu i pravici
našega dela. I kad je pravica s nama, je s nama i
Bog i svet i sve ča je dobro i pošteno. A ako su
danas još kanuni jači od nas, Bog i pravica su jači
od kanuni. Sve Vas pozdravlja i svako Van dobro
žel
Vaš Franina.

Dnevne vijesti.

Nakon pola godine. Pred pola godine, oko
18. studenog 1917., okrenuše bosanski frankovci
svoje zastave, te stupiše otvoreno u službu onih,
koji su užasnim progonima istrjelili na tisuće naših
ljudi i opustošili mnogobrojne naše krajeve. Stadler,
sarajevski biskup, koji je najprije potpisao jugosla-
vensku deklaraciju, izdao je novu, svoju izjavu.
Jedan natporučnik i Stadler sastaviše izjavu, otišnuše
je na čelu Stadlerskog glasila „Hrvatskog Dnevnika“,
stare članove redakcije protjeraše ili sami otišnuše
ne htijuci da služe dalje tudjinskim ciljevima. Mi
smo se na taj preokret jednog bosanskog dnevnika
opširnije onda osvrnuli. Mislili smo naime, da će
biti od nekog zamašaja njegovo protunarodno
pisanje. Kasnije, kad smo vidjeli, kako je taj dnevnik
preduboko pao, kako je postao vjernim drugom
svog zagrebačkog brata i saveznikom slavenkog
Šušteršičevog lista, koji broji 119 preplatnika, nismo
više osvrnuli na njegovo pisanje ni na rad njegovih
zaštitnika. Nismo dapače niti javili, kako su biskup
Stadler i natporučnik dr. Ivo Pilar poslali dr. Seidleru
novi kurs u Austriji i nove progone na jugu. Učinili

su to posvema onako, kako je veliki naš čovjek,
blagopokojni Krek bio kazao, da onaj, koji može
odobravati ono, što čini naša vlada, ljubi ruku, koja
bit drž, i njega bije. Svi su ti čini jednog crkvenog
pastira bili prenski i presramotni (dr. Stadler se ne
potpisuje kao svjetovnjak t. j. „dr. Stadler“ nego kao
crveni pastir, naime „+ Josip“), te se nijesmo na to
htjeli ni osvrnuti. Ali sada donosi taj sarajevski
„Hrvatski Dnevnik“ članak: „Nakon pola godine“,
gdje opet otiskuje krupnim slovima izjavu, koju je
donio prije pola godine. To nas je ponukalo, da
se opet zaustavimo pri njihovom „velikom“ radu.
Ne zato, što je možda članak lijep, duhovit, zanimiv
ili možda čak i ujedljiv, žučljiv, kako imaju da pišu
frankovački listovi, već naprotiv stoga, što je članak
kao i sav njihov rad posvema smiješan. Uzalud
tražimo u tom članku razvoj njihova rada i napre-
dovanja; oni i sami znadu, da nisu učinili ništa.
Ali zato navadaju jednu veliku zadovoljštinu za
sebe. Vele, da im je sa mjerodavnoga mjesta bilo
rečeno, da rade dobro. Dakle austrijska vlada, koja
je u službi njemačkih nacionalaca, koji su pak
najzagriženiji protivnici svega što je slavensko,
dubili su svjedodžbu dobra ponašanja. Uboge ropske
sluge! A napredovanje njihovog lista u to pola godine?
Uzmemo li u ruke „Hrvatski Dnevnik“ pod starim
uredništvom i današnji list, moramo ostati prene-
razeni. Staro uredništvo barem je izdavalo i ako
ne najbolji list, to barem list nanimiv, zabavan sa
opširnim sadržajem. Današnji pak list spao je na
običan zakutni listić, bez ijedne riječi iz zbilje. Iz-
gleda nešto lošije, nego je izgledao „Hrvatski List“
u onim teškim danima, kad je bio počeo izlaziti i
kad nam se je tamnica i vješala turala pred nos.

Jugoslavenstvo i katolicizam. Pod tim naslo-
vom izašao je u zagrebačkim „Novinama“ opširan
članak iz pera dr. Ante Mahnića, biskupa na Krku.
Govori u njemu, kako su i pravoslavni Srbi naša
braća po jeziku i krvi, te moramo nastojati da se
mirnim načinom s njima sporazumimo i zblizimo.
Svoje tvrdnje potkrepljuje krčki biskup citalima iz
poslanica sadašnjeg pape Benedikta. U podnaslovu
„za bratsko ujedinjenje“ piše krčki biskup: Vjeran
svome geslu: Divide et impera i neprijatelj je uckao,
kako se ucka pas, Hrvata na Srbina, Srbina na
Hrvata. Fanatizovao je i jedne i druge. Pleme za-
mrzilo pleme. A i u vjerskom pogledu, uza sve to,
da smo pravoslavju najbliži, ipak smo voljeli da
nam njemački protestantizam i racijonalizam truje
intelligenciju i kvari srca. Kakvo čudo, što osta-
dosmo daleko jedni od drugih, tudji u domovini,
podijeljeni, prezreni i sami prezirući same sebe,
iskaljajući gnjev svoj tek na braći svojoj... Tako
piše danas hrvatski biskup. Kolike li goleme razlike
između tog pisanja i niskog djelovanja drugog
takozvanog također hrvatskog biskupa Stadlera!
Spomenuti članak biskupa dr. Mahnića bio je u
cjelini zaplijenjen u ljubljanskom „Slovencu“ (gotovo
cijela prva stranica) — slučaj, koji zajista lijepo
svjedoči, dokle smo mi u našoj državi (i to još
k tomu najkatoličnijoj državi) došli, gdje se plijene
članici jednog biskupa, duhovnog pastira naroda.

Lješina časnika francuske ratne mornarice.
„Prava Crvena Hrvatska“ javlja: U nedjelju ujutro
nadjena je na morskog površini kod ostrva Lo-
krama jedna čovječja lješina, u odori oficira ratne
mornarice. Dovezoše ju do lučkog poglavarstva u
gradsku luku, gdje bje pozvano povjerenstvo. U
džepovima je nađeno više isprava, vojnička legi-
timacija, objavna diploma talijanskog ratnog odli-
čavanja, neke fotografije i ost., a oko ruke prikop-
čan mail sat. Ustanovilo se je, da je to Maurice
Poirou, časnik francuske ratne mornarice. Oko
sebe je imao pojas za spasavanje. Cijeni se da će
biti oko 40 dana da je u moru. Tijelo je već u
zadnjem stanju raspoznaje. Zatim je bilo pre-
nešeno u mrtvačnicu. U ponedjeljak ujutro pokop-
pan je na mjesnom vojničkom grobištu. Pokop je
obavljen uz sve vojničke počasti.

Zaštita prozornih stakala pred eksplozijama.
Nema tome dugo, da se konstatovalo, da pletivo
mreža iz papirnatih pruga, priljepljeno na stakla,
sprečava u znatnoj mjeri pucanje stakala uslijed
eksplozija. U Parizu upotrebljavao se u početku
debeli i grubi papir za zavoje i to na način, da se
je lijepilo na prozore dva traka papira unakrsi u
obliku križa sv. Andrije (X). Kasnije su došli u
modu ukusniji uzorci iz bojadisanog papira. Trgovci
su upotrebljavali ovo zaštitno sredstvo za stakla na
izložima u svrhu reklame. Preporučuje se, da bi se
i naše puljsko pučanstvo poslužilo ovim praktičnim
sredstvom.

Sveislavenstvo. Značajka je njemačkih političara i no-
vinara, da na dugo i široko raspravljaju o stvarima, kojih
uopće ne poznavaju. Njemačkom je narodu kao takvom duša
Slavena tajna sa sedam pečata. Njemački inteligent obično
je odviše komodan e bi se bavio sa drugim stvarima izuzev
one, od kojih crpi neposrednu korist. Nijemci se odlikuju
većinomom time, što ne poznavaju osim svog jezika nijedan
drugi na svijetu; a poznavanje jezika je ključ do duše na-
roda. Ne bi imali baš ništa proti toj ignoranciji Nijemaca, jer
je to njihova privatna stvar, kad se ne bi uplivali u poslove,
koje ne razumiju. Ali ona divna bezobraznost, kojom si nje-
mački žurnalisti prisvajaju sud o Slavenima i slavenstvu, ono
lakoumo samoprecijenjivanje, kojim vjeruju u iznakaženu
sliku primitivne svoje uobrazilje a podmetaju je zatim drugim
narodima, to nas sil, da im kažemo, da je u interesu nji-
hoveg ugleda, neka se sveudilj ne blamiraju svojim neču-
venim nepoznavanjem prilika i ljudi u slaveniskim zemljama

A listu: U preplatu... godišta K 24... godišta K 12... K 4... u maloprodaji... listu trg. Gustava.

dan IV.

RATNI

Au Beč, 26. (D. t.)... ičkih pokušaja... paljbi u odsj... Poglavic

Berlin, 26. (D. t.)... službeno javlja... Nieuport i r... zar. bili smo v... koja je preko... čer u nekoj m... pojačala se... između M... paljba. Kod... sunaka. Ta... živahna izv... toga smo za... ikance, u nizin... u Aisne, sjever... dendorff.

Engleski izvje... čeni od vatre... ni tečajem no... o je naših ljud... e dopremile su... zarobljenika.

25. svibnja u... čete prenerzile... nela, sjeverno... i zaplijenile 2... a poduzeli sm... nekoliko zarob... ljalo je jučer p... inea. Tečajem... Veermezele.

Francuski izv... jem noći suzi... aja, jednoga ju... gezima. Francu... prijateljske lin... lya i u Woevre... aka. Sa ostale

"Tems" javlja... ilo. ma'o zadoc... a će ofenziva... nost za četvori... ndorff, nagomila... predviđati, na... im vojničkim v... ata je potreba... apitati Ameriku... ni saveznike živ... bna je komisij... stminster Gazet... i biva svaki dan... djena. Možemo... zela, da je bit... espondenze" jav... enu je. Požar se... ena upaljivim b... dalje, te zahva... stavilo Bethune.

Wolffov urd... gradja stajali su... gom francuskog... h je, kalibara... i propada. U p... ožar. 4 su osob

* Dementi o n... garska brzojavna... ti vjest novinar... arska obratila... mirovnim pregov... * Ukrajinska ve... a polag, Kijevske... era, general Sif... lenju ukrajinske... ala bi se proves

Što si predstavljaju Nijemci pod — panslavizmom. Panslavizam to je za njih nešto strašno, veleizdajničkoga, nasilničkoga, nekakav pendat pangermanizma. Ali između pangermanizma i panslavizma postoje bitvstvene razlike. Dok je ideja pangermanizma danas ideja militarizma, osvajanja, tlačenja tuđih naroda i iskorišćanja tuđih, nenjemačkih zemalja ad majorem Germaniae gloriam, sveslavinstvo je u prvom redu osjećaj zajednice i srodnosti sviju Slavena, ne dira u tuđe narode i u tuđa područja, ne teži za osvajanjem tuđih područja, za ublažanjem tuđih naroda. Sveslavinstvo je potpunoma interna stvar slavenstva, koja sama po sebi ne ugrožava nijedan neslavenski narod. Sveslavinstvo hoće uspostaviti kulturni sklad između slavenških naroda, hoće izmiriti njihove opreke, hoće postići njihovo skladno suradivanje. Bori se za opće čovječanske kulturne ideale. Ova misao odgovara najdubljim i najdrevnijim osjećajima slavenske duše. To je tako prirodan pojav, da je živio već u doba kad nije bilo slavenske države, koja bi bila toj misli dala određeni politički oblik, a zapravo ova misao nije nikad ni imala političkog značenja. Caristička je Rusija bila imperijalistička, ali njemačka je laž, da je caristička Rusija bila sveslavenska. Nije potrebno da se pozna rusku kulturnu povijest baš u tačine, e bi se moglo dokazati neistinitost ove tendenciozne, kadkada i zvanične, tvrdnje. Sveslavinstvo bivall su u Rusiji progonjeni i to već zbog svog kršćanskog i demokratskog svjetovnog nazora. Ruska vladalačka kuća stajala je već stogodišta pod njemačkim utjecajem, služila se pri vladanju njemačkim generalima i njemačkim ministrima. Ruski imperijalizam nosio je priso njemačko obilježje. Probuđenju sveslavenske ideje u Rusiji nije caristička Rusija doprinjela baš ništa, Sveslavinstvo i neoslavizam bili su napredni neprijatelji carizma; išli su za tim, da se neruskim narodima u Rusiji dade sloboda, priznavali su opravdanost poljačkih težnja za samostalnošću. Ruski je carizam uništio poljsku državu, dok je u interesu slavenske misli bilo, da Poljska ostane slobodna, nezavisna i jaka država. Dijeljenje Poljske koristilo je jedino germanstvu, predalo Nijemcima na milost i nemilost milijune Poljaka. Pratio ih historiju ruskih careva, naći ćemo sve puno slučajeva, koji dokazivaju, da su ruski carevi radili više u korist Nijemaca nego li Rusa samih i Slavena uopće. Ako je sveslavenska misao silna, silnija nego što je izgledala, imalo se je priplati prirodnom osjećaju jedinstva Slavena, starih zajedničkih kulturnih tradicijama, koje potiču iz doba Cirila i Metoda i koje su barem u liturgijskom jeziku ujedinile ogromnu većinu slavenških naroda. Ova je misao bila poradi toga jaka, što između pojedinih slavenških jezika ne postoje ni bitni razlike, kao što među pojedinih njemačkih ili talijanskih naroda, što su običaji, narodna pjesma, narodni život, narodno vezivo, jednom riječi narodna duša bili još mnogo srodniji nego li sami jezici. Ovu tjesnu zajednicu slute i sami Nijemci kad govore više o Slavenima uopće nego li o pojedinih slavenkim narodima; dok se gotovo nikad ne govori o Englezima i o Nijemcima kao o istom narodu, čak ni o Dancima i Nijemcima, koji su si još bliži. Da ovo sveslavinstvo nije postalo silno prema prirodnoj svojoj snazi, imalo se pripisati u prvom redu njemačkim mahinacijama i spletkama carizma, koji je stupio u službu njemačkih interesa i služio se kod vladanja njemačkim sistemom, njemačkim ljudima i služio njemačkim ciljevima. Ali Nijemcima ne stoji do toga, da si stvore ispravan sud o Slavenima, već traže u njihovom životu samo izlike za denuncijacije, što su im na osobit način omilile. U ostalom ne trebamo, da se Nijemci zanimaju za naš narodni život; nama je dostatno, da ih mi poznajemo i to veoma dobro! x.

Patriotizam. Hubert Marischka poznati je u Beču operetni tenor. Kod nas nije poznat, što je u ostalom u priliku našem narodu, kojemu možemo samo zaželjeti, neka se i u buduću s njim ne upozna, to jest niti s bečkom operetom niti s njezinim predstavljacima. Taj Hubert Marischka je veoma patriotski čovjek. On neće doduše na frontu da puca na živo neprijatelje, već bi mu milije bilo doći k nama na svečanost, da puca na litke probuđene u neprijatelje u improvizovanoj streljani. Ali gospodin Hubert Marischka nema

u Beču lakve prilike, te bi se lakazao u svom veličajnom patriotizmu u streljani Wurstelpratera, da utoli pucanjem na nlišane, koji predstavljaju Francuze, Engleze, Srbe, Ruse i Talijance, svoj gnjev i svoju kipuću mržnju. Radi toga je izmudrio nešto osobitoga, nečuvano rodoljubivoga. Citaj svijete:

POZIV
na
DIJELJENJE NAGRADA
Sutra, u četvrtak, 23. svibnja u podne u pol 1 sat dat će na terasi kursalona u gradskom perivoju, gosp. HUBERT MARISCHKA od „kazališta an der Wien“ onoj dami, koja će pridonijeti najveću žrtvu za VIII. ratni zajam, CIJELOV NA NAJSVEČANIJI NAČIN.
Odbor.

Tako javlja „Neues Wiener Journal“ u inseratnom dijelu. Što se sve ne traži od naših rodoljubnih žena, o kojima se kaže i piše, da su uzornim svojim držanjem, tihim junaštvom, podvostručnim radom u zapuštenom domu itd. itd. dokazale, da su dorasle velikoj dobi. Dakle najveću žrtvu za VIII. ratni zajam a povrh toga još poljubac gorodolna Huberta Marischke operetnog tenora u Beču! Naše žene i djevojke bile bi voljne potpisati ratni zajam, ali sigurno ne uz žrtvu, da ih jedan Hubert Marischka poljubi. — Vojničko je zapovjedništvo u Pragu zabranilo časnicima posjed Narodnog kazališta, ili kako da zabranjuje njima pristup takoj patriotskoj proslavi, kakva se obdržala u bečkom „Stadt-parku“, kad je gospodin Marischka djelo izumilo besplatno poljupce u prospjeh ratnog zajma. Proslavica nije doduše plemenita stvar, ali iz rodoljublivosti je upravo junaštvo! Podignite tom junaku sponenik pred budućim ministarstvom za ratne zajmove! x.

Prosvjeta.

Izdanja „Matice Hrvatske“ za godinu 1917. Dopršene su i raspačavaju se knjige „Matice Hrvatske“ za godinu 1917. (III. kolo) u svemu četiri knjige, i to: 1. Krsto Pavlečić: Život i pjesnička djela Franje Markovića. Ilustrovano sa 8 slika. Potanka i kritična monografija velikoga hrvatskoga pjesnika. 2. Mirko Jurčić: Iz Završja. Crte i priče iz zapadne Bosne s ilustracijama Gabrijela Jurčića (16 slika i s naslovnom slikom u bojama: Selo u Završju). 3. Kosor: Mime. Priповijest. 4. Dr. Fran Bubačević: Slike iz kemije. Ilustrovano sa 57 slika. I ako je štampanje i oprema knjiga vanredno poskupila, opet je članska cijena za sve četiri ove knjige ostala K 6.—, samo je u ime otpreme, poštarine i poraslih troškova udaren prinos od K 2.—, za članove u Zagrebu i koji knjige podižu u uredskim prostorijama „Matice Hrvatske“ K 1.—. Prama tome zapadaju redovita izdanja za članove izvan Zagreba K 8.—, a članove u Zagrebu K 7.—, za Slovence, koji su članovi „Matice Slovenske“ K 6.— Uvez knjiga III. kola stoji K 7.—. Uz ova redovita izdanja izdane su kao vanredno izdanje. 1. Petar Preradović: Izabrane pjesme. Knjigu je umjetnički opremio Ljubomir Babić. Za članove K 5.—,

uvez K 3.—, otprema i poštarina K 1.— (ako naruči posebice). 2. Laza Lazarević: Izabrane povijesti. U ovome izdanju 8 najbiračnijih pripovjeda velikoga srpskoga pjesnika sa književno-studijom Jovana Skerlića. Za članove K 4.—, u K 2.—, otprema i poštarina K 1.— (ako se naruči posebice). Dok traje raspačavanje III. kola, ne se prodavati posebice pojedine knjige ovoga godišta. Članovi zakladnici dužni su da se sami javaju za knjige i označe točnu adresu, ako koj slučajem ne dobiju narudžbenice. Zagrebački članovi mogu podizati knjige svaki dan osim nedjelje i praznika od 8—12 prije podne te od 3—6 u podne u prostorijama „M. H.“ (Matičina ulica br. 10). Popis svih knjiga, koje imade Matica na skladištu šalje se na zahtjev badava.

Ivo vojnović: Dubrovačka trilogija. Slijedeći tjedan izlazi u redakciji samog autora ovo remek-djelo naše književnosti kao prvi svezak „Narodna knjižnica“. Izdanje će donijeti opširnu studiju „Trilogiji“ od Matije Lisičara, pjesnikovu najnoviju sliku, te umjetnički naslovni list J. Miše. Godišni pretplata na „Nar. knjiž.“ iznosi K 10.—, a pošt. rinom K 11.—. Adresa: „Narodna knjižnica“, Vojnička ulica 13.

Mali oglasnik

Dvije marljive, počtene žene za pranje sudja traži časnička mensa. — Prijave kod „Telegraphenabteilung“, zgrada lučkog zapovjedništva.

Rabljeno pokućstvo kupuje i prodaje tvrtka Filip Barbančić Silnanska ulica.

Gospodja traži učitelja hrvatskog jezika. Prijaviti se kod uprave „Hrvatskog lista“.

Oglasujte u „Hrvatskom listu“

Knjige

„Matice Hrvatske“, „Zabavno biblioteke“, „Moderne biblioteke“ i „Humorističke knjižnice“ mogu se dobiti u podružnici Jos. Krmpotić, ulica Franje Ferdinanda br. 3.

Razredna lutrija. Srećke

10. razredne lutrije mogu se dobiti u Poduzeteljskoj tvrtki Jos. Krmpotić, trg Gustava, ulica Franje Ferdinanda br. 3.

Podupirajte našu Družbu!

ZIVNOSTENSKA BANKA

PODRUŽNICA U TRSTU, Via Ponte Rosso 7. Vlastita palača.

Dionička glavica: K 100,000.000.—. Pričuve: K 32,500.000.—.

Obavljao sve bankovne, burzovne i mjenjačne poslove najkulantnije.

Brzojavi: Živnostenska - Trst. CENTRALA U PRAGU UTEMELJENA 1868. Telefoni br.: 2157, 1078, 1089.

PODRUŽNICE: Beč, Brno, Budajoviove, Friedek-Miletek, Karlsbad, Král. Hradeo, Iglava, Klatovy, Kolln, Krakow, Lwów, Melnik, Mer.-Ostrava, Olomuo, Pardubice, Plsek, Pizenj, Prestejov, Raichenberg i Tábor.

GODOVNO.

Ivan Nepomuk.

Kod nas u Istri kažu ljudi „veliki godi“ na „godi“. To je od starine ostalo, kad se je i u nas kao i u Hrvatskoj i Slavoniji i drugdje slavilo imeni dan, krsno ime djeđa (pradjeda, šukundjeđa i t. d.) ili koga u kući, kojega su najviše častili. Kod nas su „veliki godi“ veći blagdani, kad ljudi nešto bolje „stoje“ (kad se više ili bolje jede).

Rijetki su u nas oni, koji još slave (časte) svoje godovno, svoj imeni dan, ili svoj god. Nema ni smisla, jer starinski „panem et circenses“ (gozba i zabava) pošao je u muzej starih običaja. Pa i rimska kurija oduzela nam nekoliko „godova“, a svakako i država će nešto uzeti, pak će biti više rada, a manje pijanih dana.

Jamačno svaki od nas može proslaviti godovno, ali duhovnim načinom. Nijesu od potrebe kojekakve gozbe, gdje se i vol zakolje i pije žežene rakije i točji rujna vinca na kable. Trijezno, i pametno, pak je zajsta ugodno.

Da vam pričam kako sam ja proslavio svoj imeni dan (16. V.). Bivam u selu. Nema ni kazališta, ni „Kina“, ni hotela, ni kavana, ni krčma. Nekoliko kuća, vrtova i lijepa priroda. Nije romantična, nije ni odviše zdrava, ali ima dosta sunca. Običan kraj, obični ljudi — seljaci i ja — i obrtno.

Moj god. Matinec (ujutru — budnica). Rebre-nice zatvorene, kapci na po otvoreni, prozor privoren. Vani se danji. Slavuj, ugla, vrabac i pastirica

pripravljaju skupni koncert. Glavni pjevač (slavuj), premda je cijelu noć radio, započinje prvi:

„Pjevam slobodi, Pjevam Bogu, Pjevam si ženki, Pjevam rodu. Moj glas se ori, Moja pjesma leti, Moj se rod veseli, Moja (ženka) k meni sleti. Pak me miluje, Pak me ljubi, Pak me mami, Pak se pridruži. Če—če—če—če; sti—sti—sti—sti; tam—tam—tam—tam!“

Ugla: „Nemoj tako, nemoj! Ljudi trpe, ljudi trpe.“

Vrabac: „Župan ja, župan ti! — Živ, živ, živ!“

Ugla: „Stvore jedan! Sad si župan, kad je što da se uzme.“

Dignem se, otvorim prozor. Zabava prestaje, samo pastirica, trkom po crkvi, veli: „Čestitam, čestitam, čestitam!“ Odleti i ona.

Kanarac (naturalizirani tuđinac) u drugoj sobi pjeva i on svoju čestitku. Ne razumijem ga, ali ga shvaćam.

Jestvenik:

Zajutrak: Ratna kava i palenta. Doručak: Ništa! — posao u službi ili rad vani. Objed: Palenta, kupus kješ — velika čaša vina. Užina: Ništa! posao u službi ili rad vani.

Večera: Ostaci od objeda — čaša vina — ratna kava.

Zabava. Zabji koncert: Kre, kre, kre, kre, kre; S'abo ljeto gre. Pi, pi, pi, pi, pi; Malo jedi, puno pi.

Vatrometi: Krijesnice. Duet: Čuk i sova. Serenada: Slavujev poj. Namjena goda: 20 K u svrhu najpotrebnije a najkorisnije ustanove. Za sada „Hrvatski List“ u Pulji Proglas! Hrvati i Hrvatice! Svima nama i velikim god na 30. svibnja (maja) 1918. Retraita (Mirozov): Na počinak!

Izjava. Ja niže potpisani pri potpunoj zdravoj pameti, i znadem potpuno što činim, izjavljujući ovome, da nijesam već mjese čdana okusio komadje govedjeg mesa, što u ovakovim kritičnim vremenima nije od malene važnosti. Javljam urbi et orbi da o današnjega dana ne pripadam listi siromaha, već sam proglašujem gospodinom i da ću za sebe svoje zakonite nasljednike plaćati meso po 16 K (šesnaest kruna) kg. Pristajem i na svaku promjenu cijene — samo da si privremeno produžim svoj i svoj časni život. Jamčim za sebe i svoje svojom krasnom plaćom.

U Puževom selu, dne 10. svibnja 1918.

I. N. Skofas-Kutis.